

KATEDRA ŽURNALISTIKY
Posudek na magisterskou diplomovou práci

Autor/ka: Taťána Raszková

Titul (česky + anglicky): Analýza diskursu televizního zpravodajství: volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v roce 2010 (anglický název neuveden)

Vedoucí práce: Marek Lapčík, Ph.D.

Hodnotící kritéria	% podíl na celkové známce	hodnocení
Znalost literatury k tématu, použití relevantních zdrojů a dostatečný počet odkazů; správně vedený vědecký aparát:	10%	2
Charakter tématu, vymezení tématu a formulace cílů práce:	10%	3
Logická výstavba práce a struktura textu:	10%	3
Volba a použití adekvátní metodologie:	15%	3
Kritická reflexe zdrojů:	15%	3
Dostatečná analýza problému:	15%	3
Ucelené shrnutí výsledků práce a korektně formulovaný závěr:	15%	3
Jazyková úroveň textu (stylistická a gramatická):	10%	3

Celkové hodnocení před obhajobou:	2,9
--	------------

Do tabulky se wpisují **celá** čísla od 1 do 4, přičemž 1 = výborně, 2 = velmi dobře, 3 = dobře, 4 = nedostatečně. Výsledné hodnocení, které tabulka na základě vepsaných hodnocení sama sečte, převedte do navržené klasifikaci dle platné **klasifikační stupnice** (1 = A; 1,5 = B; 2 = C; 2,5 = D; 3 = E; 4 = F) a vepište do řádku níže.

Navrhovaná klasifikace před obhajobou:	E
---	----------

Témata a připomínky pro obhajobu, průběh obhajoby:

(je nutno vyplnit pro kvalitní přípravu na obhajobu; počet témat a připomínek rozšiřte podle vaší potřeby)

Viz níže.

Cítí-li vedoucí práce či oponent/ka potřebu vyjádřit se k práci či k průběhu obhajoby verbálně, nechť tak prosím učiní zde

Kvalitativní analýza má na rozdíl od kvantitativní jedno specifikum – nesrovnatelně vyšší nároky na vytvoření „závěrečné zprávy“ (například ve formě diplomové práce). Tuto všeobecně známou skutečnost uvádím z prostého důvodu – autorce se totiž právě tento krok nepovedl a značně devalvoval možná i relevantně realizovanou analýzu, o čemž nás však autorka předloženým textem nemůže přesvědčit.

Základním problémem textu je paradoxně ten, který bývá obvykle vnímán jako marginální: formální struktura a uspořádání textu. V tomto případě se však ukazuje zásadním – v mnoha pasážích není jasné, co je v nich popisováno, jak na sebe navazují a ani smysl jejich zařazení. Čtenář se tak místy v textu ztrácí a nutně získává dojem, že

text byl sepsán v časové tísní (což mimo jiné naznačuje množství překlepů a stylistických neobratností). A je to skutečně škoda – za textem je vidět velké množství práce, jednotlivé pasáže jsou rozpracovány do hloubky a většina jich (bohužel odděleně) prokazuje kompetentnost autorky v teoretických konceptech i analytických postupech, ale jako celek nepředkládají komplexní obraz o analýze samotné, ani o jejích výstupech. Chybí jim tak jediné: sestavení do podoby koherentního textu. Autorka tak bezděčně dokazuje, že u kvalitativních metod je stejně tak těžké analýzu realizovat jako ji „sepsat“. Domnívám se proto, že pokud by se autorka odhodlala k přepracování, není třeba přepracovávat analýzu samotnou, jen text, který tuto analýzu a její výstupy shrnuje.

Na základě výše uvedeného je zřejmé, že posuzovat text na základě kritérií definovaných hodnotící tabulkou je v tomto případě velmi problematické – v mnoha případech tuším, co chce autorka sdělit, snad jsem i schopen vyabstrahovat konkrétní postupy a kroky, ale jist si nejsem a předložený text mi v tom příliš nepomáhá. Proto je ve většině kritérií hodnocen stupněm dobře.

Z hlediska **teoretického ukotvení** práce text naznačuje jistou bezradnost autorky. Nastiňuje množství konceptů a teorií (opět často ne zcela jasně spolu souvisejících a spíše neprovázaných /s. 9 an./), avšak nenaznačuje, jak souvisí s analýzou samotnou. Teoretická část tak často spíše popisuje zkoumaný jev (samotné volby) bez jasné konceptualizace vzhledem ke způsobu jeho zkoumání.

Pokud bych se chtěl pokusit tuto výtku konkretizovat, tak například nerozumím zakončení teoretického ukotvení tvrzením, že pro výzkumy vycházející z konceptů agenda-setting bývá používána kvantitativní obsahová analýza, kterou autorka nepoužívá /s. 15/; proč je využita definice klíčového pojmu z oxfordského slovníku /s. 16/; proč kapitola „normativní teorie“ není o normativních teoriích, ale normativním rámci (název tak diskvalifikuje kapitolu předem, i když ta samotná je podstatná) /s. 16/; proč je zařazen „výklad pořadů podle jejich názvů“ /s. 18/ a proč podle SSJČ?

V některých pasážích autorka problematicky (spíše dez-)interpretuje odkazované teze (například do parafráze Bennetovy teze o „nejnižším společném jmenovateli“ vloží svou tezi, že *„V případě voleb je nejnižším společným jmenovatelem právě akt volení, který byl zpracován do podoby zpravodajského příspěvku.“* /s.9/).

Hodnocení z **metodologického hlediska** je ještě problematičtější – absence popisu metody i samotného postupu analýzy takřka znemožňuje pochopení textu – autorka uvádí úryvky zpravodajských šotů a popisuje a současně interpretuje, co bylo jejich obsahem, ale není úplně jasné, proč a jakým způsobem to bylo realizováno, co to znamená a jakou to má funkci ve vztahu k ústřednímu cíli práce. Autorka sice hned v úvodní části zařazuje příklad protokolu, ale nevysvětluje postup transpozice některých zkoumaných aspektů do něj (zejména bod 6 /viz s. 26/). Absence zdůvodnění či aspoň popisu postupu analýzy evokuje otázku, proč byla strukturována v podobě, v jaké je, a nikoliv přehlednějším způsobem (např. ve formě kroků: *stanice x → den 1 → seznam témat a jejich řazení → jejich analýza → stopování diskursu (včetně např. multiplicity témat napříč šoty) → grupování témat → shrnutí*, s následným srovnáním ve formě: *téma I na stanici x – y – z → rozdíly v rozsahu, rozdíly v uchopení, rozdíly ve zpracování* atd.)

Mimochodem mezi (již v samotném textu /s. 27/) naznačenými cíli je i porovnání *„sladění obrazu s obsahem události, do jaké míry dodávají informace k mluvenému textu, resp. jak jsou provázány s textovou narací.“* Ale opět absentuje popis postupu, jak tento krok bude realizován.

Nepřehlednost je akcentována některými redundantními pasážemi a popisy (například je v analýze mnohdy popisována rovina vizualizace, a ačkoliv je součástí jednotlivých pasáží screenshot, není zřejmé, proč byl z jistě mnohem širšího spektra záběrů vybrán právě ten, který je zařazen. Není tedy zřejmý princip jejich výběru a zařazení a není jasné, co mají „zobrazit“ a zda jde o dokumentování nebo ilustrování, nebo zda mají argumentační funkci), místy se objevují teze, jejichž smysl není zřejmý (netuším například, co je sděleno v poznámce 195 /s. 102/).

Řazení některých kapitol je spíše nelogické (například větší část subkapitol kapitoly 1 – proč je vřazena kapitola o názvech pořadů? Proč je před historickým kontextem voleb, navíc proč je tato kapitola zařazena a jak souvisí s tématem? Proč je součástí kapitoly „metoda“ výčet pořadů, v nichž téma voleb figurovalo /s. 22/? Proč jsou uvedeny některé výsledky agentury FI o ovlivnění voličů jinými typy pořadů, když to není součástí tématu? I pokud bychom připustili, že to nějakou souvislost má, proč je to součástí „metody“?

Z formálního hlediska je práce na hranici přijatelnosti. Kromě značného množství překlepů, které se vyskytují ve všech částech práce (včetně abstraktu, úvodu, závěru i grafů) magisterské práci neslučících formulačních a stylistických lapsů („následky na“ /s. 7/, „medializována vztahována k příjemcům“ /s. 30/, „poměrně stejnou pozornost“ /s. 88/ apod.). Některé nepozornosti znejasňují aktuální myšlenku textu (např. forma označování ČT – TVP – Televizní noviny /s. 106/) a na druhou stranu je v textu zařazen seznam zkratk, které jsou všeobecně známé.

Nutno dodat, že výše uvedené výtky jsou spíše ilustrací některých sporných aspektů a momentů předloženého textu. Systematičtější způsob hodnocení je vzhledem k jeho fragmentarizované struktuře nemožný. Tím ovšem netvrdím, že práce jako celek je zcela chybná, jsem přesvědčen, že předložený text vychází z mnohem lépe provedené analýzy, než je znát z jeho aktuální verze, a proto by po výše naznačených možnostech úprav mohl aspirovat na mnohem lepší ocenění. Rozhodnutí, zda tak autorka učiní, nechávám na ní.

Doporučení k obhajobě:

*Magisterská diplomová práce **je doporučena** k obhajobě, pokud celková známka před obhajobou **není horší než „dobře“**.*

(K řádce není třeba nic doplňovat.)

I přes výše uvedené výhrady proto předkládanou diplomovou **práci k obhajobě doporučuji**.

Podpis vedoucího práce (jen v tištěné verzi):

Marek Lapčík, v. r.

Poznámka pro studenta/ku:

Pokud **nedoporučuji** magisterskou diplomovou práci k obhajobě **oba** hodnotící posudky, **obhajoba se nekoná**.

Pokud **nedoporučuje** magisterskou diplomovou práci k obhajobě **pouze jeden** hodnotící posudek, student/ka **má právo se obhajoby zúčastnit**.